

عنوان مقاله:

آسیب شناسی سیاست کیفری ایران در قبال جرایم جنسی از منظر فقهی و جرم شناسی

محل انتشار:

فصلنامه علمی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سالار صادقی - دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی گروه حقوق، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران. (نویسنده مسؤول) salar.n371@gmail.com

عباسعلی اکبری - عضو هیئت علمی و مدیر گروه رشته های حقوق جزا و جرم شناسی و حقوق عمومی و حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

قوانین کیفری ایران بر این مساله تاکید دارد که برای برقراری امنیت اخلاقی در جامعه باید با روابط جنسی نامشروع و منافی عفت مقابله کرد و برای چنین جرایمی ضمانت اجراهای کیفری مقرر کرده است. اما نتیجه ای که از این سیاست کیفری سخت گیرانه حاصل شده است، افزایش روزافزون این جرایم در جامعه به خصوص بین جوانان می باشد و به نظر می رسد چنین جرایمی به فرهنگ یا خرده فرهنگ در بین جوانان تبدیل شده است. لذا این قوانین به خاطر تعارض با فرهنگ و خرده فرهنگ نسل جدید، متروک شده اند. از منظر فقهی سیاست اسلام در این جرایم بر بزه پوشی بوده و کیفر آخرین راه حل محسوب می شود و هرچند جرم رابطه نامشروع در حقوق ایران از مصادیق جرایم تعزیری است اما تعزیرات تابع مصلحت بوده و با وجود این، قانونگذار ما به مصلحت های اجتماعی در این زمینه توجهی نداشته است. بر این اساس، مقاله حاضر با روش توصیفی-تحلیلی درصدد ارزیابی انتقادی و آسیب شناسی سیاست کیفری ایران در قبال جرایم جنسی و ارائه راهکارهای قانونی برای حل این مساله با تاکید بر آموزه های جرم شناسی و فقه اسلامی می باشد و به این نتیجه می رسد سیاست کیفری ایران در خصوص جرم انگاری رابطه نامشروع برخلاف سیاست بزه پوشی اسلام بوده و از نظر اصل فایده مندی مجازات، منافع و مصالحی را تامین نکرده است. بنابراین ضرورت دارد ماده قانونی مربوط به جرم رابطه نامشروع مورد اصلاح و بازبینی قرار گیرد و محدود به موارد مغل نظم عمومی گردد.

کلمات کلیدی:

سیاست کیفری، جرایم جنسی، فقه، رابطه نامشروع، جرم شناسی فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734711>

